

Pondelok 20. júna 2016

Text: 1S 24, 2b – 20. 23b

oznámili mu: Dávid je na púšti Én-Gedí. ³Vtedy Saul vzal tritisíc mužov, vybraných z celého Izraela, a šiel hľadať Dávida i jeho mužov východne od Skál kozorožcov. ⁴Tak prišiel ku košiarom vedľa cesty, kde bola jaskyňa. Saul vošiel do nej na potrebu. Dávid a jeho mužovia sedeli v najzadnejšom kúte jaskyne. ⁵Vtedy povedali Dávidovi jeho mužovia: Toto je deň, o ktorom ti hovoril Hospodin: Vydám ti tvojho nepriateľa do rúk, aby si s ním naložil, ako uznáš za dobré. Vtedy Dávid vstal a tajne odrezal cíp plášťa, ktorý mal Saul na sebe. ⁶Potom mu začalo biť srdce, že odrezal cíp Saulovho plášťa. ⁷Povedal svojim mužom: Hospodin ma uchovaj, aby som sa dopustil niečoho takého proti svojmu pánovi, pomazanému Hospodinovmu, a vzťahol ruku na neho, veď on je pomazaný Hospodinov. ⁸Týmito slovami Dávid pokarhal svojich mužov a nedovolil im povstať proti Saulovi. Nato Saul vstal, vyšiel z jaskyne a pobral sa svojou cestou. ⁹Potom vstal i Dávid, a keď vyšiel z jaskyne, zavolať za Saulom: Pán môj a kráľ môj! Keď sa Saul obzrel, Dávid sa zohol tvárou k zemi a poklonil sa. ¹⁰Dávid povedal Saulovi: Prečo počúvaš reči ľudí, ktorí hovoria, že Dávid hľadá tvoju skazu? ¹¹Hľa, vidíš na vlastné oči, že ťa Hospodin dnes vydal v jaskyni do mojej ruky. Nahovárali ma, aby som ťa zabil, ale ušetril som ťa a povedal som si: Nevzťahnem ruku na svojho pána, lebo je pomazaným Hospodinovým. ¹²Otče môj, hľad: držím v ruke cíp tvojho plášťa. Pretože som odrezal cíp tvojho plášťa a nezabil som ťa, poznaj podľa toho, že v mojej ruke nie je zlo ani nepravosť, ani som sa neprehrešil proti tebe; ty však čihaš na môj život, aby si mi ho odňal. ¹³Nech súdi Hospodin medzi mnou a tebou a nech sa Hospodin pomstí na tebe za mňa, ale moja ruka sa ťa nedotkne. ¹⁴Ako hovorí staré príslovie: Z nešťachetného nešťachetnosť vychádza, no moja ruka sa ťa nedotkne. ¹⁵Veď proti komu vytiahol kráľ Izraela? Koho prenasleduješ? Mŕtveho psa, jednu blchu! ¹⁶Nech je teda Hospodin sudcom, nech súdi medzi mnou a medzi tebou, nech vidí a vedie môj spor a nech ma vyslobodí z tvojej ruky. ¹⁷Keď Dávid dopovedal tieto slová Saulovi, Saul odvetil: Je to tvoj hlas, môj syn Dávid? Saul nahlas zaplakal. ¹⁸Povedal Dávidovi: Si spravodlivejší ako ja, lebo ty si mi robil dobre, ale ja som ti robil zle. ¹⁹I dnes si mi dokázal, že si mi robil dobre: vtedy, keď ma Hospodin vydal do tvojej ruky, nezabil si ma. ²⁰Veď ak niekto dolapí svojho nepriateľa, či ho prepustí jeho cestou po dobrom? Nech ti Hospodin odplatí dobrým za to, čo si mi dnes urobil.

Potom odišiel Saul domov a Dávid so svojimi mužmi vystúpil do horskej pevnosti.

Piesne: ES č. 536, 554

Zamyslenie nad Božím slovom:

Človek ako vrchol Božieho stvorenia dostal „do vienka“ úžasné možnosti, ale jeho kompetencie sú obmedzené autoritou Božieho majestátu. Boh má posledné slovo nad každým našim skutkom. Človek si má si preto počínať uvážene a zodpovedne nielen voči ostatnému tvorstvu na Zemi, ale aj voči sebe, svojim bližným, a predovšetkým voči Bohu. Následky pyšného konania tých, čo dokázali využiť dobrú príležitosť, aby presadili víťazstvo svojej veci, nám opisujú dejiny svetských vládarov i cirkevných hodnostárov. Premrhali svoje osobitné povolanie, lebo si dovolili to, čo náležalo do Božej kompetencie. Podobný prípad nám vykresľuje aj biblické podanie životného príbehu prvého izraelského kráľa. Pán Boh si ho vyvolil i srdce mu zmenil, aby sa mohol stať kráľom Jeho ľudu „*podľa Božieho srdca*“, a predsa mu uškodil nedostatok rešpektu pred Božou autoritou. Príhoda o Dávidovej Bohu ľúbej „pomste“, ktorú zachytáva prečítaný úsek z Prvej knihy Samuelovej, nám však ukazuje, ako máme konať, keď sa nám naskytne „vhodná príležitosť“, aby sme využili vo svoj prospech okolnosti a pozíciu svojho protivníka alebo konkurenta. Na dramatickom príbehu boja o kráľovské žezlo plasticky vykresľuje, že sa máme vzdať svojej „výhody v zápase“, a to v prospech Božej spravodlivosti. Dávid pritom riskoval aj svoj život (i životy svojich druhov), len aby sa neprehrešil proti

Božiemu poriadku a nevztiahol ruku na toho, ktorý je „*pomazaným Hospodinovým*“. Radšej dal znovu priestor Božiemu rozhodnutiu, kto má byť jeho následníkom na izraelskom tróne. A Pán Boh sa k Dávidovej viere vo víťazstvo Božieho riešenia priznal a obmäkčil Saulovo srdce, trápené žiarlivosťou a hnevom, keď znovu uznal, že Dávid je Bohom určený kráľ nad Izraelom. Takto sa máme správať aj my: vo viere, že to nie je naša vec, za ktorú zápasíme, umožniť Bohu, aby On sám ukázal, kto je tým pravým jeho vyvoleným vodcom v cirkvi aj v národe. To je poučenie i cesta pre kresťanov kdekoľvek na svete, aby vo všetkých svojich bojoch a zápasoch vierou dokazovali, že ich najvyššou autoritou je Pán Boh, ktorého v poslednej dobe dokonale vyjavil Pán Ježiš Kristus. Amen.

Modlitba:

Hospodine zástupov, Ty si Pánom všetkého a chceš, aby človek podľa vzoru Tvojho Syna bol obrazom Tvojej starostlivej lásky a dobroty voči všetkému stvoreniu. Daj, prosíme, aby sme si neuzurpovali viac moci, než nám náleží, a neprejavovali svoju spravodlivosť, akoby Teba nebolo. Svojím Svätým Duchom nás ved' a ochraňuj pred hriechom pýchy a namyslenosti, aby sme všetko konali pred Tvojou tvárou a v bázni naplnili Tvoju vôľu, k svojim bližným boli milostiví a zhovievaví, ako si Ty k nám každý deň, keď nám štedro odpúšťaš naše hriechy a dávaš nám víťazstvo vo viere v Tvoju nezaslúženú milosť. Amen.

Mgr. Ján Ondrejčín, evanjelický a. v. farár, kancelár Ústredia ekumenickej pastoračnej služby v OS a OZ SR